

Kirjandusteose arvustus
Jenny Downham "Enne kui ma suren"

Jenny Downhami noorsooromaan "Enne kui ma suren" originaalpealkirjaga "Before I die" ilmus 2007. aastal Suurbritannias. 2012. aastal tõlkis Mari Klein romaani inglise keelest eesti keelde. Väljaandjaks kirjastus Pegasus. Roman võitis kohe pärast ilmumist suure hulga lugejate ja kriitikute südameid ning pälvis ka mitu kirjandusauhinda.

Mulle meeldib lugeda veidi kurva, aga ka tõsise alatooniga lugusid. Kuna peategelaseks on 16-aastane tütarlaps, arvan, et ka teos on suunatud peamiselt samaealistele noortele. Samas leian, et see võib huvi pakkuda ka pisut vanematele.

Peategelane Tessa võitleb juba neljandat aastat leukeemiaga. Juttu tuleb tüdruku elust, tema soovidest ja unistustest enne surma. Tegevustik seob endas mitmeid probleeme, esineb konflikte pere- ja sõprussuhetes. Kirjeldatakse olukordi kaotustest, põrumistest ja allaandmistest aga ka rõõmudest ja tõelisest armumisest.

Teose sõnavara on küllaltki lihtne ja lugeja jaoks arusaadav. Tekst sarnaneb väga igapäevase kirjakeelega. Lausestus on mitmekesine, pikad ja lühikesed laused esinevad vaheldumisi. Palju on kasutatud otsekõnet, et aidata lugejal paremini mõista inimestevahelisi suhteid. Raamat räägib peamiselt olevikust, kuid kirjeldab peategelase ootusi ja lootust tulevikuks.

16-aastane tüdruk Tessa põeb väga rasket haigust ning tal on elada jäänud vaid mõned kuud. Tüdruku keha on haigusele alla vandumas, kuid hing ei ole nõus veel alla andma ning tahab nautida neid viimaseid võimalusi end elusana tunda. Tessa koostab nimekirja asjadest, mida tahab veel enne surma kogeda. Koos oma parima sõbranna Zoeyga alustab ta nimekirja täitmist ning paljud tema soovidest seeläbi täituvadki. Ka kohtub Tessa oma tõelist armastust, poissi, kes elab kõrvalmajas. Noored leiavad ühise keele ning õpivad teineteist lähemalt tundma. Adam näitab Tessa vastu huvi ning hoolitsust. Poisiga koos olles suudab tüdruk unustada, et põeb endiselt leukeemiat. Näiteks ütleb Tessa Adamile: "...Enamiku ajast on tunne, nagu jälitaks sind mõni psühhopaat, nagu võiks keegi sind iga hetk tulistada. Aga mõnikord see ununeb tundideks." "...Kui ma sinuga pargis olin, unustasin ma selle terveks pärastlõunaks." Teoses kirjeldatakse inimestevaheliste suhete erinevaid külgi läbi erinevate inimeste ja situatsioonide.

Autor on teose kirjutamisel keskendunud peamiselt probleemidele, mis ümbritsevad meid kõikjal igapäevaselt. Mulle meeldis selle raamatu lihtsus, siirus ja reaalsus. Tundsin, et suudan mõningaid olukordi samastada iseenda eluga. Raamatu lugemine oli huvitav ning kohati oli isegi raske lugemist järgmiseks päevaks lükata. Arvan, et autori põhisõnumiks on võtta elust kõik võimalik ja nautida seda selle täies võimuses.

Ulakass 2015